

[...]

Наші батьки вже лягли підмурівком,
там, де стоять нечестивії храми,
нільські багна загажені трупом
наших безщасних дідів.
Певне тепера вже діти й онуки
темну могилу для себе мурують.

[...]

Вперше надруковано у журналі «Літературно-науковий вісник», 1905 р., № 4.

Цього вірша немає у 12-томному виданні творів Лесі Українки 1975 – 1979 рр. Напевно, воно було визнане політично шкідливим. Наразі знайдено тільки фрагмент цього твору. Але подамо й цілий!